

Bilag 2.STATENS
SYGEEKASSEINSPEKTORAT.

København K., d. 10. Decbr. 1923.

I Skrivelse af 5. d. M. har det høje Ministerium — næst at fremsende et i Ministeriet udarbejdet Udkast til Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 253 af 6. Maj 1921 om Invalideforsikring — anmodet mig om at forelægge Forslaget for Sygekassenævnet til Udtalelse. Ministeriet har derhos ønsket, at Nævnets Svar ledsages af de Ytringer, som jeg selv maatte finde Anledning til at fremsætte.

I denne Anledning tillader jeg mig at bemærke, at Nævnet paa sit Lørdag d. 8. d. M. afholdte Møde har vedtaget at udtale følgende:

„Nævnet finder, at den nuværende Ordning, hvorefter enhver, der indtræder i en Sygekasse, samtidig indtræder i Invalideforsikringen, har virket tilfredsstillende og finder ikke for sit Vedkommende Anledning til at foreslaa, at der drages snævrere Grænser for Adgangen til at blive Medlem af en Sygekasse og derigennem blive invalideforsikret.

Saaftremt der fra Ministeriets Side desuagtet skulde være Ønske om at søge visse Tilfælde, hvor den paagældendes Arbejdsevne er nedsat i betydelig Grad, undraget fra at indgaa under Invalideforsikringen, vilde man foretrække, at dette sker ved, at Arbejdsførhedsgrænsen for den fælles Optagelse i Sygekasse og Invalideforsikringen forhøjes saaledes, at dette Formaal sker Fyldest.

Forsaavidt Ministeriet dog maatte fastholde Princippet i den i Lovforslagets § 1 angivne Ordning, foreslaar Nævnet følgende Ændringer af nævnte Paragraf:

I. Stk. 3 og 4 udgaar og i Stedet for indsættes følgende:

„Træffer Bestyrelsen i Overensstemmelse med Lægens Erklæring Afgørelse om, at Ansøgerens Erhvervsevne maa antages ikke at ligge under en Trediedel, er han berettiget og forpligtet til at være invalideforsikret. Gaar Afgørelsen — ligeledes i Overensstemmelse med Lægens Erklæring — ud paa, at Erhvervsevnen ligger under en Trediedel, kan han ikke invalideforsikres. Er Sygekassebestyrelsens Afgørelse afvigende fra Lægens Erklæring, skal Sagen med Bestyrelsens Indstilling forelægges Invalideforsikringsfondens Direktion, der søger at opnaa Enighed i Spørgsmaalet; hvis saadan Enighed ikke opnaas, oversender Direktionen Sagen til Invalideforsikringsretten til endelig Afgørelse“.

II. I 5. Stykke, 3. Linie ændres Ordet: „Legemsbeskadigelse“ til „Legemsvaghed“.

III. I samme Stykke, 4. Linie tilføjes efter Ordet: „ophævet“, „eller det paagældende Sygekassemedlem — uanset at han stadig lider af den fornævnte Sygdom eller Legemsvaghed — dog kan fremskaffe Sygekasselægens Erklæring for, at hans Erhvervsevne nu ikke længere maa antages ikke at ligge under en Trediedel“.

Med Hensyn til Paragrafferne 2—5 i Forslaget, der særlig vedrører Invalideforsikringsfondens Administration, finder Nævnet ikke Anledning til at fremkomme med nogen Udtalelse, idet man forudsætter, at Invalideforsikringsfondens Direktion vil udtale sig om Lovforslagets § 5.)*

*) Det forelagte Forslags § 6.